

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 143/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Meszárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 10116/2014 – sp. zn. Rvp 10184/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 NcC 351/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10116/2014), sp. zn. 2 NcC 369/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10117/2014), sp. zn. 2 NcC 368/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10118/2014), sp. zn. 2 NcC 364/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10119/2014), sp. zn. 2 NcC 372/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10120/2014), sp. zn. 2 NcC 371/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10121/2014), sp. zn. 2 NcC 370/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10122/2014), sp. zn. 2 NcC 381/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10123/2014), sp. zn. 2 NcC 378/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10124/2014), sp. zn. 2 NcC 376/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10125/2014), sp. zn. 2 NcC 343/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10126/2014), sp. zn. 3 NcC 407/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10127/2014), sp. zn. 3 NcC 406/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10128/2014), sp. zn. 3 NcC 405/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10129/2014), sp. zn.

2 NcC 356/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10130/2014), sp. zn. 2 NcC 2 NcC 354/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10131/2014), sp. zn. 3 NcC 404/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10132/2014), sp. zn. 3 NcC 403/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10133/2014), sp. zn. 3 NcC 402/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10134/2014), sp. zn. 2 NcC 350/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 2 NcC 343/2012; Rvp 10135/2014), sp. zn. 5 NcC 360/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 343/2012; Rvp 10136/2014), sp. zn. 3 NcC 397/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10137/2014), sp. zn. 3 NcC 396/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10138/2014), sp. zn. 3 NcC 395/2021 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10139/2014), sp. zn. 3 NcC 394/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10140/2014), sp. zn. 3 NcC 393/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10141/2014), sp. zn. 3 NcC 401/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10142/2014), sp. zn. 3 NcC 400/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10143/2014), sp. zn. 3 NcC 399/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10144/2014), sp. zn. 3 NcC 398/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10145/2014), sp. zn. 3 NcC 392/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10146/2014), sp. zn. 3 NcC 391/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10147/2014), sp. zn. 3 NcC 390/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10148/2014), sp. zn. 5 NcC 358/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 343/2012; Rvp 10149/2014), sp. zn. 5 NcC 355/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 343/2012; Rvp 10150/2014), sp. zn. 5 NcC 353/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 343/2012; Rvp 10151/2014), sp. zn. 5 NcC 350/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 343/2012; Rvp 10152/2014), sp. zn. 5 NcC 366/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 343/2012; Rvp 10153/2014), sp. zn. 5 NcC 362/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 343/2012; Rvp 10154/2014), sp. zn. 5 NcC 361/2012 zo 17. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 343/2012;

Rvp 10155/2014), sp. zn. 5 NcC 393/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10156/2014), sp. zn. 3 NcC 387/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10157/2014), sp. zn. 3 NcC 386/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10158/2014), sp. zn. 3 NcC 385/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10159/2014), sp. zn. 5 NcC 404/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10160/2014), sp. zn. 5 NcC 402/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10161/2014), sp. zn. 5 NcC 401/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10162/2014), sp. zn. 5 NcC 395/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10163/2014), sp. zn. 3 NcC 389/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10164/2014), sp. zn. 3 NcC 388/2012 z 19. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 3 NcC 385/2012; Rvp 10165/2014), sp. zn. 5 NcC 344/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10166/2014), sp. zn. 5 NcC 347/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10167/2014), sp. zn. 5 NcC 349/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10168/2014), sp. zn. 5 NcC 354/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10169/2014), sp. zn. 5 NcC 356/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10170/2014), sp. zn. 5 NcC 359/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10171/2014), sp. zn. 5 NcC 363/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10172/2014), sp. zn. 5 NcC 367/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10173/2014), sp. zn. 5 NcC 369/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10174/2014), sp. zn. 5 NcC 370/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10175/2014), sp. zn. 5 NcC 371/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10176/2014), sp. zn. 5 NcC 372/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10177/2014), sp. zn. 5 NcC 375/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10178/2014), sp. zn. 5 NcC 378/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10179/2014), sp. zn. 5 NcC 379/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10180/2014), sp. zn. 5 NcC 381/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn.

5 NcC 344/2012; Rvp 10181/2014), sp. zn. 5 NcC 390/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10182/2014), sp. zn. 5 NcC 391/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10183/2014), sp. zn. 5 NcC 392/2012 z 18. októbra 2012 (spojené pod sp. zn. 5 NcC 344/2012; Rvp 10184/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 10116/2014 – sp. zn. Rvp 10184/2014 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10116/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 24. apríla 2014, 29. apríla 2014, 2. mája 2014, 5. mája 2014, 14. mája 2014, 19. mája 2014, 26. mája 2014, 27. mája 2014, 9. júna 2014, 7. júla 2014, 11. júla 2014, 21. júla 2014 a 28. júla 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom a uzneseniami Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) uvedenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnuté uznesenia okresného súdu“), ako aj postupom

a uzneseniami Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá poskytovaním úverov z vlastných zdrojov. Na základe zmlúv o úvere sťažovateľka poskytla dlžníkom úver, pričom poskytnuté peňažné prostriedky boli dlžníci povinní vrátiť podľa podmienok dohodnutých v úverových zmluvách. Na zabezpečenie úverov bola priamo v úverových zmluvách dojednaná buď rozhodcovská doložka, ktorou bola v prípade sporu medzi zmluvnými stranami úverovej zmluvy založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“), alebo dlžníci priamo v úverových zmluvách splnomocnili sťažovateľkou menovite uvedenú tretiu osobu (ďalej len „splnomocnenec“), ktorá v prípade, ak dlžník svoje povinnosti z úverovej zmluvy nesplnil, mala oprávnenie podpísať v mene dlžníka notársku zápisnicu o uznaní dlhu dlžníkom, ktorá mala mať povahu exekučného titulu.

Z dôvodu, že dlžníci svoje záväzky vyplývajúce im z predmetných úverových zmlúv dobrovoľne neplnili, tieto sa voči sťažovateľke stali splatnými a v nadväznosti na uvedené sťažovateľka v prípadoch, kde bolo udelené splnomocnenie na spísanie notárskej zápisnice, na podklade tohto exekučného titulu (notárskej zápisnice) iniciovala začatie exekučných konaní, a v prípadoch, kde bola dojednaná rozhodcovská doložka, na jej podklade začala rozhodcovské konania pred zmluvnými stranami zvoleným rozhodcovským súdom, ktorého rozhodcovské rozsudky sa tak stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých sťažovateľka iniciovala začatie exekučných konaní.

Potom, ako v začatých exekučných konaniach okresný súd poveril sťažovateľkou zvoleného súdneho exekútora vykonaním exekučných konaní, napadnutými uzneseniami okresného súdu boli exekúcie ex offo zastavené, resp. vyhlásené za neprípustné a následne zastavené.

Na základe odvolaní sťažovateľky boli napadnuté uznesenia okresného súdu potvrdené napadnutými uzneseniami krajského súdu ako vecne správne.

Sťažovateľka v sťažnostiach podaných ústavnému súdu v obširnej argumentácii namieta, že postupom a uzneseniami okresného súdu a krajského súdu boli porušené ňou označené základné práva podľa ústavy, charty, práva podľa dohovoru a dodatkového protokolu, pričom k ich porušeniu malo dôjsť predovšetkým tým, že zastavením už riadne začatých a prebiehajúcich exekučných konaní, na vykonanie ktorých okresný súd už raz udelil súdnemu exekútorovi poverenia, došlo k prekročeniu právomoci okresného súdu ako súdu exekučného, v kompetencii ktorého podľa sťažovateľky nie je vecné preskúmavanie exekučného titulu. Okresný súd podľa sťažovateľky rozhodol nad rámec svojej právomoci, keď bez návrhu rozhodol o zastavení exekúcií, čím mal sťažovateľke odňať možnosť konať pred súdom, pretože sa nemala možnosť k veci vyjadriť aj napriek tomu, že toto rozhodnutie v konečnom dôsledku zásadným spôsobom ovplyvnilo jej právne postavenie, pretože podľa sťažovateľky má síce v tom-ktorom prípade k dispozícii exekučný titul, a to rozhodcovský rozsudok alebo notársku zápisnicu, avšak tento je nevykonateľný. Uvedené pochybenie okresného súdu podľa sťažovateľky nenapravil ani krajský súd.

Sťažovateľka ďalej v sťažnostiach podaných ústavnému súdu namieta, že tak okresný súd, ako ani krajský súd nenariadili v daných veciach pojednávanie aj napriek tomu, že im to ukladá § 57 ods. 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 9. augusta 2012, ako aj to, že obidva súdy veci nesprávne právne posúdili z hľadiska vnútroštátnej právnej úpravy v interakcii s výkladovými pravidlami uvedenými v smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej aj „smernica Rady“), pretože podľa sťažovateľky sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s tým, prečo buď dojednanie rozhodcovskej doložky v úverovej zmluve, alebo udelenie splnomocnenia dlžníkom tretej osobe v úverovej zmluve na spísanie notárskej zápisnice o uznaní dlhu považovali za neprijateľnú podmienku, a v tomto smere podľa sťažovateľky súdy nerešpektovali ani jej návrh na prerušenie konaní na účely predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru

Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) na podanie výkladu pojmu „nekalá zmluvná podmienka“ v kontexte danej veci.

Sťažovateľka poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora vo veci Banif Plus Bank Zrt proti Csaba Csipai a spol. C-472/11 z 21. 2. 2013, z ktorého má vyplývať, že čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý konštatoval ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, nemusí na to, aby mohol vyvodiť dôsledky tohto konštatovania, čakať, či spotrebiteľ informovaný o svojich právach navrhne, aby uvedená podmienka bola zrušená, avšak zásada kontradiktórnosti vo všeobecnosti zaväzuje vnútroštátny súd, ktorý konštatoval v rámci preskúmania ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, informovať účastníkov konania v spore a vyzvať ich, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili spôsobom, ktorý na tento účel ustanovujú vnútroštátne procesnoprávne predpisy.

Sťažovateľka na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach navrhuje, aby ústavný súd rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 47 charty, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu a tiež porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutých konaniach a napadnutými uzneseniami, ako aj porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa čl. 1 dodatkového protokolu a základného práva podľa čl. 47 charty postupom krajského súdu v napadnutých konaniach a jeho napadnutými uzneseniami, napadnuté uznesenia okresného súdu a napadnuté uznesenia krajského súdu zruší, veci vráti na ďalšie konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Súčasťou sťažností je aj návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení krajského súdu podaný podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127

ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností, a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností vedených pod sp. zn. Rvp 10116/2014 – sp. zn. Rvp 10184/2014, týkajúcich sa v záhlaví tohto rozhodnutia citovaných napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

V tejto veci ústavný súd nadväzuje na svoje predchádzajúce právne názory obsiahnuté v celom rade uznesení, ktorými rozhodol o skutkovo rovnakých veciach sťažovateľky, a keďže nezistil dôvod na to, aby sa od týchto rozhodnutí odchyľil, dospel k rovnakému záveru, že sťažnosti sťažovateľky treba odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže v ďalšom konaní v merite veci pred všeobecnými súdmi sa môže sťažovateľka domáhať ochrany svojich práv podaním odvolania proti rozhodnutiam prvostupňového súdu, prípadne aj dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu.

Vzhľadom na uvedené, zohľadňujúc požiadavku princípu právnej istoty, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri jej opakovaní v rovnakých podmienkach dala vždy

rovnaká odpoveď, sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013, mutatis mutandis sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v takýchto a obdobných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia.

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2016